

GAZETA RADY PEDAGOGICZNEJ
SZKOŁY PODSTAWOWEJ NR 28
w KIELCACH

Nr 2
2013 / 2014

Dlaczego dzieci czytają coraz mniej? - Katarzyna Młodawska	2
Koncentracja – klucz do efektywnej nauki - Jadwiga Grzyb.....	6
O motywowaniu uczniów do uczenia się - Zofia Wysocka-Jarzyna.....	9
JAK RADZIĆ SOBIE ZE STRESEM – scenariusz lekcji wychowawczej - Mariola Fitas	12
Zasady tworzenia prezentacji multimedialnych - Michał Głowacki	16
Relacja z projektu Deutsch – Wagen - Tour - Ewa Radomska.....	18
Tydzień klasy – podsumowanie - Małgorzata Bartosik.....	19
Zintegrowane kształcenie przedmiotowo-językowe metodą Web Quest oraz CLIL. Scenariusz lekcji języka angielskiego - Artur Kałuża.....	22

Dlaczego dzieci czytają coraz mniej?

Katarzyna Młodawska

Istnieje wiele przyczyn tego, że dzieci czytają coraz mniej np. brak wyrobionej potrzeby, nawyku czytania. Dzieci nie czytają, bo nie mają wyrobionej świadomości wartości lektury. Dla wielu z nich książka przestaje być źródłem wiedzy o świecie. Tę wiedzę zdobywają z radia, telewizji, Internetu. Czytanie przestało być również atrakcyjną formą spędzania wolnego czasu.

Kolejną przeszkodą na drodze do stania się czytelnikiem jest brak zamiłowania do czytania. Czytanie trzeba polubić, nikogo nie zmusi się do niego siłą. Żeby czytać, trzeba także mieć określone zainteresowania i związane z nimi motywy czytania. Do tych motywów można zaliczyć zaspakajanie potrzeb, a także rozwój osobowości i pomoc w twórczym działaniu. Dzieci i młodzież nie czytają książek, bo nie lubią czytać, nie umieją dostatecznie wykorzystać tej umiejętności

i zdobytych tą drogą wiadomości. Czytanie nie kojarzy się z zabawą, przyjemnością, nie przynosi spodziewanej satysfakcji. Jego miejsce zajmują zabawy na podwórku, sport, wycieczki, spotkania z rówieśnikami, telewizja i coraz częściej komputer.

Brak zachęty ze strony rodziców, brak przykładu, fakt, że dziecko nie widzi czytających rodziców, a książka jest w domu przedmiotem obcym lub tylko ozdobą regału wpływa na brak chęci do czytania. Często wywołujemy w dzieciach od małego złe skojarzenia z książką. Często rodzice popełniają błąd każąc czytać dzieciom za karę. Czytanie zamiast przyjemności staje się czymś niesłychanie przykrym, od czego trzeba się uwolnić. Czytanie nie powinno być również traktowane

jako wyjątkowa nagroda, na którą trzeba sobie w szczególny sposób zasłużyć. Tak przeważnie dzieje się z cennymi książkami, których boimy się dać dziecku do ręki, bo może je zniszczyć. Są to najczęściej prezenty, które szybko odstawiamy na półkę. Warto zwrócić uwagę i na to, że nie każdemu dziecku można dać w prezencie książkę, bo nie przez każde dziecko zostanie odebrana jako prezent. Zdarza się, że kupując książkę nie uwzględniamy zainteresowań dzieci. Istnieje również wiele czynników zewnętrznych, które w wielkim stopniu mają wpływ na brak kontaktu dziecka z książką. Są to: brak informacji o książkach, brak pieniędzy, rozbite rodziny, brak czasu, zwłaszcza gdy dziecko opiekuje się młodszym rodzeństwem, pomaga w domu.

Dzieci i młodzież czytają, bo muszą - przede wszystkim podręczniki i lektury obowiązkowe. Niewielu jest młodych ludzi, którzy z wewnętrznej potrzeby zaglądają do lektur obowiązkowych lub księgarni z osobistego wyboru. Narzekają na zbytne obciążenie zajęciami szkolnymi i brak czasu na obcowanie z lekturą. Nie można mówić, że

dzieci i młodzież w ogóle niczego nie czytają. Wpływ na czytelnictwo ma zarówno środowisko rodzinne młodego człowieka, jego rówieśnicy, jak i bibliotekarze oraz nauczyciele. To, czy nauczyciel omawia wyłącznie lektury, czy też potrafi wpleść w tok nauczania informacje o ciekawych książkach, czy interesuje się tym co najchętniej czytają dzieci i młodzież, ma na pewno duże znaczenie dla czytelnictwa jego uczniów. Aby uczeń mógł zaprzyjaźnić się z książką, nauczyciel musi zmienić tradycyjny sposób omawiania lektur szkolnych stosując metody aktywizujące.

Jest jeszcze inna bariera przeszkadzająca w wyrobieniu nawyków czytelnictwa. To ceny książek. Coraz częściej rodzice dokonują wyboru między zakupem książki a zaspokojeniem potrzeb rodziny. Sklepy są pełne książek, ale książki dobre, atrakcyjne są drogie. Biblioteki są obecnie tak biedne, że bardzo ograniczają swoje zakupy. W zachęceniu dzieci i młodzieży do kontaktów z książką ważny jest nie tylko stan posiadania biblioteki, ale i postawa nauczycieli bibliotekarzy.

Czy książka zostanie uznana za przeżytek? Jak tego uniknąć? Należy zainteresować książką, biblioteką, nie tylko dzieci, ale przede wszystkim dorosłych. To ich warto przekonać, że w bibliotece jest miejsce dla wszystkich członków rodziny. Warto też sobie uświadomić, że biblioteka może być doskonałym miejscem dla tych, którzy czytać nie chcą, ale chcą posłuchać bajki, wziąć udział w konkursach czy inscenizacjach. Ogromną rolę w przygotowaniu dzieci i młodzieży do uczestniczenia w kulturze literackiej odgrywa szkoła. Aby walczyć o wysoką kulturę czytelnictwa w szkole nauczyciele powinni uczyć ciekawie i pozwalać na krytyczne opinie o przeczytanym utworze, oddziaływać na motywację czytania lektur i ambicje poznawczo-intelektualne uczniów, pracować z książką na lekcji, przygotowywać do odbioru literatury pod względem merytorycznym, czuwać nad tempem czytania. Dorośli muszą mieć świadomość, że od nich zależy stan czytelnictwa.

W dzisiejszych czasach telewizja jest coraz bardziej obecna w naszym życiu. W życiu dziecka również. A warto się zastanowić, jakie korzyści

czierpie mały człowiek z oglądania bajek czy programów na ekranie telewizora, a jakie - z czytania bajek książkowych. Kiedy dziecko ogląda telewizję, całą historię ma pokazaną w obrazach. Widzi, jak wygląda księżniczka i królewicz, wie, jakie mają komnaty w pałacu. Nic nie stymuluje go do działania twórczego, jakim jest wyobrażanie sobie tych elementów. Ma to miejsce podczas czytania bajek. Treść bajek, nawet jeśli książeczka jest ilustrowana, zachęca i inspiruje dziecko do tworzenia swoich własnych obrazów. Maluch tworzy w głowie wszystkie postacie, mroczny ciemny las i piękne polany. Jest to bardzo ważne, ponieważ pobudzając wyobraźnię, ćwiczy się również kreatywność. Cenną umiejętnością, wyrabianą przez czytanie, jest przedłużona koncentracja uwagi na jednej czynności. Telewizja przyzwyczaja nas do ciągłych zmian, ruchu, silnych kolorów. To wszystko nie ćwiczy skupiania uwagi w sposób zamierzony, bo nie ma takiej konieczności - obraz telewizyjny wyzwala uwagę mimowolną. Książka natomiast, dzięki swojej stałości i niezmienności, wymaga skupienia się na treści, a nie formie.

Dla dziecka ważna jest bliskość rodzica, zarówno fizyczna, jak i psychiczna. Ta potrzeba również może być zaspokajana podczas czytania bajek. Dzięki temu, że wymaga ono aktywności rodzica (a nie posadzenia samotnego dziecka przed telewizorem i zajęcia się sobą), dystans fizyczny jest mniejszy. Lektura to również dobry sposób na spędzanie czasu we dwoje - sposób, który rodzicowi nawet po wyczerpaniu innych pomysłów - umożliwi zaoferowanie dziecku atrakcyjnych chwil. Na dodatek wspólne czytanie stwarza okazję do dyskusji i rozmowy na temat bohaterów bajek, ich przygód i cech. Możemy je zapytać, np. co sądzi o jakiejś postaci, albo co by zrobiło na jej miejscu. Opowiadania i bajki stanowią też bardzo dobrą bazę do samodzielnych zabaw i aktywności, np. rysowania scen opisanych w lekturze, robienia przedstawienia o przygodach bohaterów. Jest to zarówno ułatwienie dla rodziców (jedna bajka a tyle wartościowych sposobów spędzania czasu), jak i ćwiczenie wyobraźni dzieci, ich umiejętności plastycznych, językowych itp. Programy telewizyjne rzadko są tak inspirujące,

bo nie zostawiają dziecku miejsca na aktywność własną - wszystko jest przedstawione i zabawa polega na odtwarzaniu, a nie tworzeniu. Warto też pamiętać, że bajki są częścią kultury i tradycji, a więc czytając je dzieciom, uczymy je od najmłodszych lat, w sposób dla nich bezpieczny i odpowiedni, pewnych ideałów i norm obowiązujących w danych kręgach kulturowych. A czytając książeczki z różnych stron świata, pokazujemy różnorodność otaczającego świata społecznego, uczymy tolerancji dla innych kultur i uwrażliwiamy na nie. Jest to bardzo cenne w dzisiejszym świecie, gdzie granice państw są coraz szerzej otwierane, a przenikanie kultur coraz częstsze. Ponadto czytając dzieciom pokazujemy im, że czynność ta może być przyjemna i dawać satysfakcję, dzięki czemu modelujemy ich przyszłe zachowania.

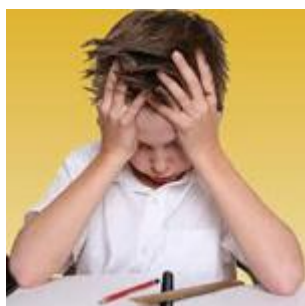
Mimo że czasem posadzenie dziecka przed starannie wybranym programem w telewizji jest jedyną szansą na chwilę dla siebie, warto pamiętać, jak ważne, uczące i procentujące w przyszłości może być czytanie dzieciom bajek.

Koncentracja – klucz do efektywnej nauki

Jadwiga Grzyb

Nawet największa inteligencja może być niewiele warta bez dobrej koncentracji. Dobra koncentracja nie jest cechą wrodzoną. Na szczęście zdolność koncentracji można nieco poprawić i wyćwiczyć. Jednym z czynników wpływających na koncentrację jest motywacja. Można powiedzieć, że te dwa pojęcia zazębiają się. Łatwo to sprawdzić, gdyż kiedy coś robimy czym się interesujemy, skupienie uwagi przychodzi z łatwością. Dlaczego? Ponieważ jesteśmy zaangażowani i mamy motywację do poszerzania swojej wiedzy. Kiedy robimy to co lubimy, nie myślimy o koncentracji, ona po prostu jest. Problem zaczyna się, kiedy trzeba zrobić coś na co nie mamy ochoty, z czym jest problem, co nie sprawia radości i brak jest motywacji do działania w tym kierunku.

Ludzie, którzy są mistrzami w tym co robią (np. mistrz gry w szachy) w dużej mierze odnoszą sukcesy dlatego, że potrafią skupić cały swój umysł na jednym problemie.

Efektywność koncentracji uwagi wspomagają czynniki zewnętrzne i wewnętrzne.

Do **zewnętrznych** zaliczamy:

- właściwe oświetlenie
- optymalna temperatura
- cisza (ale nie absolutna)
- brak rozpraszających przedmiotów
- ustalony czas pracy
- odpowiedni klimat miejsca, w którym się przebywa

Do **wewnętrznych** zaliczamy:

- dobry poziom zdolności umysłowych
- wypoczęty umysł, czyli dobra kondycja psychiczna
- motywacja
- dobre samopoczucie
- konsekwencja w działaniu, doprowadzanie realizowanych zadań do końca
- rozumienie materiału przeznaczonego do nauki

Pomocą w przyswojeniu nawyku wytrwałej pracy jest wspierająca postawa rodziców, sprawdzanie i ukierunkowanie pracy dziecka (podążanie za dzieckiem ale nie wyręczanie), motywowanie poprzez nagrodę, dostrzeganie pozytywów w realizacji zadań nawet jeśli odbiegają one

od wymagań szkolnych na dany poziom wiekowy.

WAŻNE - nie należy porównywać wyników pracy naszego dziecka z wynikami innych. Zawsze punktem odniesienia powinny być poprzednie osiągnięcia danego dziecka.

Ćwiczenia usprawniające pamięć i koncentrację uwagi:

1. Zabawy wprowadzające sekwencje, np.

- głuchy telefon (dziecko ma dokładnie powtórzyć zdanie, które usłyszało),
- powtórz numer telefonu (zaczynamy od 3,4 cyfr – dziecko ma je powtórzyć),
- jedziemy na wycieczkę:

zabawę zaczynamy mówiąc „jedziemy na wycieczkę i zabieramy...”. Wymyślamy i wymieniamy na zmianę z dzieckiem rzeczy, jakie zabieramy na wycieczkę powtarzając przy tym już te wcześniej wymienione, np.

mama: „Jedziemy na wycieczkę i zabieramy plecak”

dziecko: „Jedziemy na wycieczkę i zabieramy plecak i namiot”

mama: „Jedziemy na wycieczkę i zabieramy plecak, namiot i piłkę”

dziecko: „Jedziemy na wycieczkę i zabieramy plecak, namiot, piłkę i koc” itd.

Można wprowadzać różne odmiany tej zabawy poprzez zmianę początkowych zdań, np. „Jesteśmy w sklepie i kupujemy...”, „Na urodziny Paweł dostał...”

2. Rymowanki – nauka krótkich rymowanych wierszyków, wyliczanek, również z wprowadzaniem towarzyszących temu gestów.
3. Wymieniamy ciąg słów. Na ustalone wcześniej słowo lub grupę słów dziecko ma klasnąć np. na słowo: lampa lub na nazwy kolorów, potraw itp.
4. Nazywamy szybko i wskazujemy na sobie części ciała. Dziecko ma je wskazywać na sobie. Dla zmylenia co jakiś czas wskazujemy część ciała inną niż wymieniamy – zadaniem dziecka jest wskazywać prawidłowo na podstawie usłyszanej instrukcji słownej.
5. Dziecko kładzie się lub siada wygodnie i słucha uważnie odgłosów z otoczenia, a potem ma je wymienić. Zadanie można utrudnić poprzez nakazanie wymienienia odgłosów w kolejności, w jakiej się pojawiały (możemy sami „produkować” różne odgłosy- np. skrzywienie drzwi, stukanie, szuranie, szeleszczenie gazetą itd.)
6. *Podaj kolejność:* za parawanem układamy w rzędzie kilka przedmiotów, odstawiamy, dziecko przygląda się przedmiotom zapamiętując ich kolejność. Ponownie zastawiamy parawan a zadaniem dziecka jest wymienienie przedmiotów w kolejności.
7. Pokazujemy dziecku ilustrację i prosimy aby przez 30 sekund uważnie jej się przyglądało. Następnie zabieramy rysunek i prosimy o odpowiedzenie na różne pytania dotyczące tego co znajdowało się na obrazku.
8. Powtarzamy dziecku 10 razy pewną sekwencję słów (na przykład: KOMIN, KACZKA, KANAPA, KRZESŁO, KROWA, KOT, KACZKA, KOGUT, KURA), a następnie prosimy aby powtórzyło wyrazy w tej samej kolejności.
9. Wystukujemy dziecku pewien rytm a następnie prosimy aby powtórzyło. Przeprowadzamy kilka prób.
10. Czytamy /opowiadamy dziecku krótką historyjkę i prosimy o uważne przysłuchiwanie się. Przykład: „dzieci zbudowały zamek z piasku, zrobiły mu dwie bramy, trzy wieże, na jednej z nich powiewała chorągiew. Był piękny słoneczny dzień. Dzieci śmiały się, bawiły foremkami, lepiły kule z piasku. Aż mama zawołała ich na obiad. Po południu,

gdym Tomek wrócił do piaskownicy zobaczył, że połowa zamku jest zburzona. Bardzo się tym zmartwił i postanowił szybko odbudować zamek”.

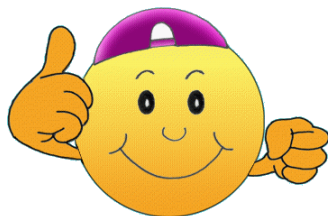
11. Po wysłuchaniu całego opowiadania prosimy dziecko o odpowiedzenie na kilka pytań:

- z ilu kul zrobiony był bałwan?
- ile miał guzików?
- z czego dzieci zrobiły nos bałwanka?
- kto pierwszy zauważył, że bałwan zniknął?
- dlaczego mama zwołała dzieci do domu? Itp.

Trudności z koncentracją uwagi są problemem często spotykanym u dzieci, można wręcz powiedzieć, że są one znakiem naszych czasów. Wiele dzieci jest nadmiernie pobudzonych i ma skłonność do stałego rozproszenia uwagi. Staje się to często przyczyną problemów w szkole, ponieważ dzieci nie są w stanie wysiedzieć spokojnie na lekcji, skupić się na wykonywanym zadaniu, zapamiętać co jest zadane i jakie przybory należy przynieść do szkoły. W rezultacie uzyskiwane przez nie wyniki są gorsze niż rzeczywiste możliwości. Wiele badań dowodzi, że zaburzenia koncentracji są najczęstszą przyczyną niepowodzeń szkolnych. Pierwszą i

najłatwiejszą metodą ułatwiającą koncentrację jest **kontrolowanie swojego pragnienia**, przy okazji usprawniamy swoją siłę woli. Oto przykład. *Masz się teraz uczyć, lecz jesteś głodny? Spróbuj nie myśleć o jedzeniu, pokonać głód, pragnienie jedzenia. Masz wielką ochotę z kimś porozmawiać, ale wiesz że ta rozmowa nie będzie produktywna, a masz zrobić coś ważnego? Próbuj przezwyciężyć tę chęć rozmowy. Dzięki temu efektywniej spędzisz czas, później będziesz mieć satysfakcję z wykonania zadania oraz z tego, że pokonałeś samego siebie – własne pragnienia, tj. one są pod Twoją kontrolą, nie odwrotnie.*

GO FOR IT !

GOOD LUCK !

1. Agnieszka Treit - Propozycje ćwiczeń dla dzieci z trudnościami w koncentracji uwagi i pamięci.
2. Joanna Wysocka – Koncentracja uwagi – klucz do efektywnej nauki dziecka.
3. Gordon T.: . Wychowanie bez porażek. **Warszawa**: IW PAX, 1996
4. Karaś S. : Sztuka samokształcenia. Warszawa: WSP TWP, 1994
5. Pietrański Z. : Sztuka uczenia się. Warszawa: Wiedza Powszechna, 1990
6. Knoblauch J. : Sztuka uczenia się. Warszawa: Vocatio, 2000

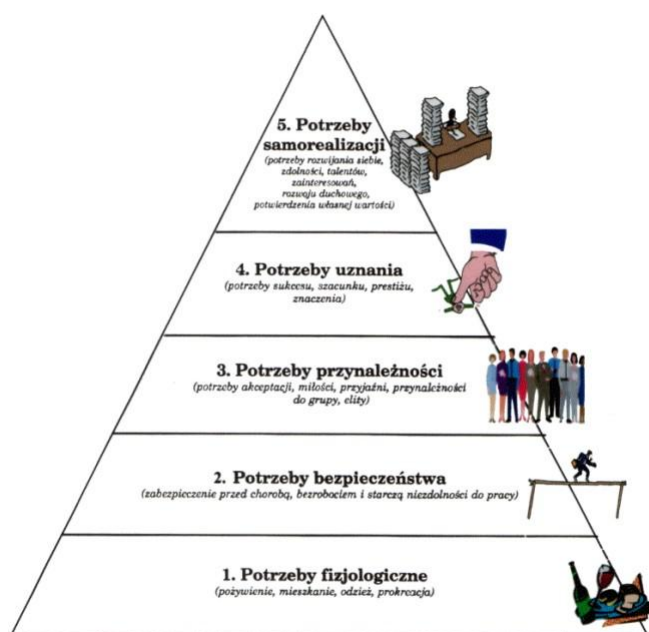

O motywowaniu uczniów do uczenia się

Zofia Wysocka-Jarzyna

Motywacja jest rzeczą nabywaną w trakcie rozwoju człowieka. Według badań zamięrowanie do nauki u dzieci obniża się stale od trzeciej klasy szkoły podstawowej. Początkowo dziecko postrzega naukę jako coś ekscytującego, pobudzającego do działania. Niestety z czasem staje się mozolną pracą.

Motywacja do nauki a piramida potrzeb Maslow'a

Jeżeli nauczyciel rozpozna motyw uczenia się ucznia, to może na niego optymalnie odpowiedzieć. Będzie mógł np. stworzyć w klasie grupę osób o jednakowych postawach i dla każdej z nich przygotować inne zestawy zadań.

Uczeń „zdobywca nagród”.

Taki uczeń otrzymuje oceny dobre i bardzo dobre. Wydaje się, iż głównym motywem działania tej grupy uczniów jest chęć otrzymania nagrody. W przypadku zadań obowiązkowych (np. pracy domowej),

nagrodą jest ocena bardzo dobra, zaś "nieobowiązkowych" – satysfakcja z rozwiązania zadania uznanego jako "trudne".

Uczeń „niezależny”.

Uczniowie ci nie lubią zadań standardowych, stawiają nauczycielowi kłopotliwe pytania. Zadania obowiązkowe rozwiązują pod przymusem, bez zaangażowania. Satysfakcję daje im tylko zajmowanie się własnym problemem.

Uczeń odtwórca.

To uczeń, który osiąga na ogół oceny dobre lub bardzo dobre. Rozwiązuje zadania nie tylko obowiązkowe i "dla chętnych", ale również te, które wybierze sam. Samo rozwiązanie nie daje mu satysfakcji; musi się pochwalić swoją pracą przed nauczycielem, rodzicami, kolegami.

Uczeń "lubiący się bawić".

Uczniów tych najbardziej interesują krzyżówki, zagadki, rysowanie, malowanie.

Uczeń „o słabej motywacji”.

Do tej grupy należy duża liczba uczniów. Rozwiązują jedynie zadania łatwe, krótkie. Bojąc się "kary" przestają dostrzegać sens tkwiący w nauce języka obcego i widzą w niej tylko źródło swego strachu.

Uczeń „niezainteresowany”.

Uczniowie ci nie odrabiają zadań domowych, jedynie odpisują i to wielokrotnie bez zrozumienia. Uczeń tej grupy często uważa się za osobę niezdolną. Jeżeli dodatkowo odczuwa lęk przed rodzicami, nauczycielem lub oceną negatywną, będzie język obcy traktował jako źródło swego strachu.

Uczeń „ciekawym intelektualnie”.

To uczniowie, którzy z wielkim zaangażowaniem rozwiązują zadania nietypowe zarówno obowiązkowe jak i "dla chętnych". Ocena nie jest dla nich rzeczą pierwszoplanową. Uczniowie ci uważają, że tylko zadania ciekawe, nietypowe przyciągają ich uwagę, wyzwalają energię i dają satysfakcję z osiągniętego wyniku.

CZYNNIKI OSŁABIAJĄCE MOTYWACJĘ UCZNIÓW DO UCZENIA SIĘ:

- BRAK ZAINTERESOWANIA ZE STRONY RODZICÓW
- MAŁO WYMAGAJĄCY NAUCZYCIEL.
- BRAK POMOCY ZE STRONY NAUCZYCIELA
- NUDNE LEKCJE
- SŁABA OCENA
- LĘK PRZED OCENIANIEM
- NIESPRAWIEDLIWE OCENIANIE

CZYNNIKI PODNOSZĄCE MOTYWACJĘ DO NAUKI:

- CHĘĆ BYCIA NAJLEPSZYM
- ZAINTERESOWANIA

- MIŁY I ŻYCZLIWY NAUCZYCIEL
- ZACHĘTY I POCHWAŁY
- CIEKAWIE PROWADZONE LEKCJE
- CHĘĆ ZDOBYWANIA WIEDZY
- MOŻLIWOŚĆ OTRZYMANIA DOBREJ OCENY
- INNE

Ćwiczenia aktywizujące różne rodzaje inteligencji:

Interpersonalna

Ćwiczenia integracyjne

Praca w parach i w małych grupach

Praca zespołowa nad projektami

Pełnienie różnych ról w grupie

Udzielanie i przeprowadzanie

Wywiadów

Intrapersonalna

Praca indywidualna

Pisanie pamiętnika

Refleksje nad własnym uczeniem się

Ćwiczenia w rozpoznawaniu własnych

Emocji

Muzyczna

Ćwiczenia intonacyjne

Ćwiczenia fonetyczne

Śpiewanie i rytmizowanie wierszy

„dramatyczne” czytanie

Kinestetyczna

Kalambury Pantomima Odgrywanie scenek

Językowa

•Pisanie i redagowanie gazetki

•Czytanie różnorodnych tekstów

•Tworzenie słowników osobistych

•Pisanie zakończeń opowiadań

Logiczno-matematyczna

•Gry pamięciowe

•Układanie i rozwiązywanie symulowanych problemów

•Tworzenie planów i prognoz

•Łamigłówki

•Szukanie błędów

Wizualno-przestrzenna

•Rysowanie wykresów i map Tworzenie map mentalnych

•Praca z kolorami

JAK RADZIĆ SOBIE ZE STRESEM – scenariusz lekcji wychowawczej

Mariola Fitas

radzenia sobie w sytuacjach stresowych.

Cele operacyjne - uświadomienie uczniom bezpośredniej zależności pomiędzy ciałem a stresem;

-zachęcanie uczniów do świadomego relaksu- oddziałując na ciało możemy zmniejszyć reakcje stresowe;

-zwrócenie uwagi ucznia na to, "jak myśli"
-myśleć pozytywnie o sobie to klucz do sukcesu.

Pomoce dydaktyczne - kartki z wnioskami, fiszki, kredki.

Cel główny - doskonalenie umiejętności

Metody

~ tematyczne rozmowy;

~ psychodrama;

~ "burza mózgów"

Formy - zbiorowa, grupowa, indywidualna.

.....
Uczniowie siedzą w kręgu.

Przebieg:

* Nauczyciel zadaje pytanie uczniom:

Co poczulibyście, gdybym teraz poprosiła was do odpowiedzi z historii ?

Nazwijcie reakcje waszego ciała na taką sytuację.

Uczniowie odpowiadają na pytanie równocześnie

*zaznaczamy na schemacie ciała narysowanym na dużym arkuszu papieru miejsca odczuwania zdenerwowania.

np.: kołatanie serca (zaznaczmy okolice serca);

drżenie rąk, nóg (zaznaczamy ręce, nogi....);

ból brzucha;

suchość w gardle;

ucisk w klatce piersiowej...

pocenie się

mdłości

zimne stopy i dłonie.

Spójrzcie teraz na naszego człowieka i zastanówcie się gdzie odczuwacie stres, czy w jednym miejscu, czy w całym ciele?

WNIOSEK: sytuację stresową odczuwamy całym ciałem.

⑩ Zadaję pytanie : **Co to jest stres?** - wypowiedzi uczniów;-

⑩ Nauczyciel podsumowuje:

Stres to reakcja organizmu na sytuacje trudne.

* Zastanówcie się **Jakie sytuacje was stresują ?**

1.....

2.....

3.....

Uczniowie na tablicy wypisują kilka sytuacji stresujących.

*Komentarz nauczyciela:

Jak widzimy wiele tych sytuacji nie da się uniknąć, dlatego ważne jest to , by umieć sobie radzić ze stresem. Stres dotyczy każdego z nas, każdy musi wypracować swoje sposoby opanowania stresu. Jest to trudne, ale pomaga w życiu.

Jak można opanować stres?

Sposobów jest wiele np. ćwiczenia relaksacyjne.

* Omówienie ćwiczeń relaksacyjnych. Uczniowie wykonują ćwiczenie „d”, pozostałe nauczyciel jedynie odczytuje :

a) pozycja leżąca i wyobrażanie sobie czegoś miłego,

b) napinanie i rozluźnianie poszczególnych partii mięśni (uwolnienie z mięśni sporo adrenaliny, hormonu wytwarzanego w stresie);

c) głęboki wdech i powolne wypuszczanie powietrza (liczenie na wydechu, jak najdłużej liczyć);

d) wypuszczanie powietrza "do końca" (max 2-3 razy);

WNIOSEK - dzięki relaksowi, przyjemnemu spędzeniu czasu, mniej się denerwujemy (i jesteśmy bardziej życzliwi dla innych.)

*Teraz proponuję wam jeszcze jedno ćwiczenie.

Każdy z was napisze, czego się boi - podrze kartkę i wyrzuci. (asystentka nauczyciela rozdaje karteczki, następnie po klasie z koszem do którego uczniowie wyrzucają swoje kartki).

W ten sposób możecie uwolnić się od części swoich lęków. Wasze lęki zostały w pudełku.

Takie ćwiczenie możecie wykonać sobie sami w domu.

Innym, bardzo ważnym sposobem radzenia ze stresem jest „ pozytywne myślenie”,

to znaczy, że jeżeli coś nas bardzo martwi, stresuje, to trzeba pomyśleć co możemy zrobić, żeby ten problem rozwiązać, a nie zamartwiać się. Jeżeli spotka nas jakaś przykra sytuacja, nie trzeba jej rozpamiętywać, ale pomyśleć sobie coś miłego, samego siebie pocieszyć.

Żebyście lepiej zrozumieli o co chodzi zrobimy teraz ćwiczenie.

Rozdaję 4 grupom kartki.

Przedstaw pozytywne strony lub rozwiązania podanej sytuacji.

1. Dostałem ocenę niedostateczną z kartkówki z przyrody. Jestem beznadziejny.

.....

2. Zaprosiłem Anię na lody. Odmówiła mi. Jestem nieatrakcyjny.

.....

3. Zbliża się sprawdzian. Już nic nie umiem. Mam pustkę w głowie.

.....

4. Upiekłam ciasto. Nie wyszło mi. Kiepska ze mnie kucharka.

.....

Uczniów przedstawiają swoje propozycje.

WNIOSEK – Można samego siebie uspokoić lub pocieszyć myślami.

Jak myślicie, kiedy człowiek mniej się denerwuje przed klasówką, kiedy jest dobrze przygotowany, czy kiedy się nie przygotował?

WNIOSEK -stres jest tym mniejszy, im lepiej jesteś przygotowany np. do klasówki,

Wyobraźcie sobie, że mieliście w szkole ciężki dzień. Była klasówka, byliście pytani wracacie do domu i słyszcie taką muzykę.

Co jeszcze może relaksować, odprężyć ?

Sport, ulubione zajęcie.

Jak widzicie możliwości jest dużo.

Trzeba tylko umieć z nich korzystać, trzeba o nich pamiętać.

Jak jesteście chorzy idziecie do lekarza dostajecie receptę na lekarstwa.

Jak jesteście zdenerwowani nie idziecie do lekarza, musicie sobie poradzić sami.

Dlatego teraz dostaniecie recepty i sami wypiszecie leki- sposoby na stres.

Odczytujemy dwie recepty każdy wkleja sobie do zeszytu swoją receptę na stres.

Pamiętajcie sięgnąć do niej jak poczujecie potrzebę.

Podsumowanie :

Uczniowie odpowiadają na pytanie.

Jak możemy zmniejszyć uczucie stresu?

- ćwiczenia relaksacyjne,
- pozytywne myślenie.

Odczytanie wniosków przez nauczyciela (slajd):

- znajdź dystans do własnych problemów;
- stres jest tym mniejszy, im lepiej jesteś przygotowany np. do klasówki,
- stres czasami jest potrzebny - mobilizuje organizm do walki, do obrony.

*Ewaluacja:

Ci z was, którzy po dzisiejszej lekcji będą umieli zmniejszyć uczucie stresu przyklejają różowe kartki do tablicy, ci którzy nie będą wiedzieli jakie mogą zastosować sposoby radzenia ze stresem przyklejają kartki żółte.

Zasady tworzenia prezentacji multimedialnych

Michał Głowacki

Jedną z metod na przedstawienie pewnych informacji, szerszej rzeszy odbiorców jest wyświetlenie prezentacji multimedialnej. Prezentowane dane można pokazać w sposób atrakcyjny dla widza, dzięki licznym mechanizmom stworzonym przez twórców danego programu. Robienie prezentacji większości z nas, kojarzy się z PowerPointem (kolejnymi jego edycjami) należącym do znanego wszystkim pakietu programów biurowych Microsoft Office. Należy jednak pamiętać przy wybieraniu odpowiedniego narzędzia, że istnieje alternatywa, która ma olbrzymią zaletę: jest za darmo. W programach *OpenOffice Impress* i *LibreOffice Impress* pracuje się podobnie jak w *PowerPoint'cie*. Do dyspozycji mamy jeszcze *PREZI* – zupełnie inne podejście do tworzenia prezentacji, niezwykle widowiskowe, które gorąco polecam.

Jak już wybierzemy dla siebie odpowiedni program zabieramy się do pracy. Aby prezentacja była dobra i zachęcała, a nie zniechęcała widza, trzeba pamiętać o kilku ważnych zasadach.

- **kolory** – prawidłowe dobranie kolorów to jedna z ważniejszych rzeczy przy tworzeniu prezentacji. Nie należy zbyt często używać jaskrawych kolorów: czerwonego, żółtego czy limonkowego. Tylko jeśli chcemy na coś szczególnie zwrócić uwagę. Takie kolory bardzo męczą wzrok i szybko zaczynają przeszkadzać w odbiorze treści, zamiast pomagać.

Przeważnie dla zwykłego tekstu stosuje się kolor czarny. Kolor tła dobieramy według własnego uznania, ale najbardziej profesjonalnie praca wygląda jeśli wybierzemy delikatne, jasne odcienie. Dużą pomocą jeśli chodzi o dobieranie kolorystyki w prezentacji, może okazać się narzędzie on-line stworzone przez firmę Adobe: *Kuler* (<https://kuler.adobe.com/>). W bardzo łatwy i szybki sposób można wyszukać najodpowiedniejsze kolory pasujące (nie gryzące się) do wskazanego przez nas zdjęcia.

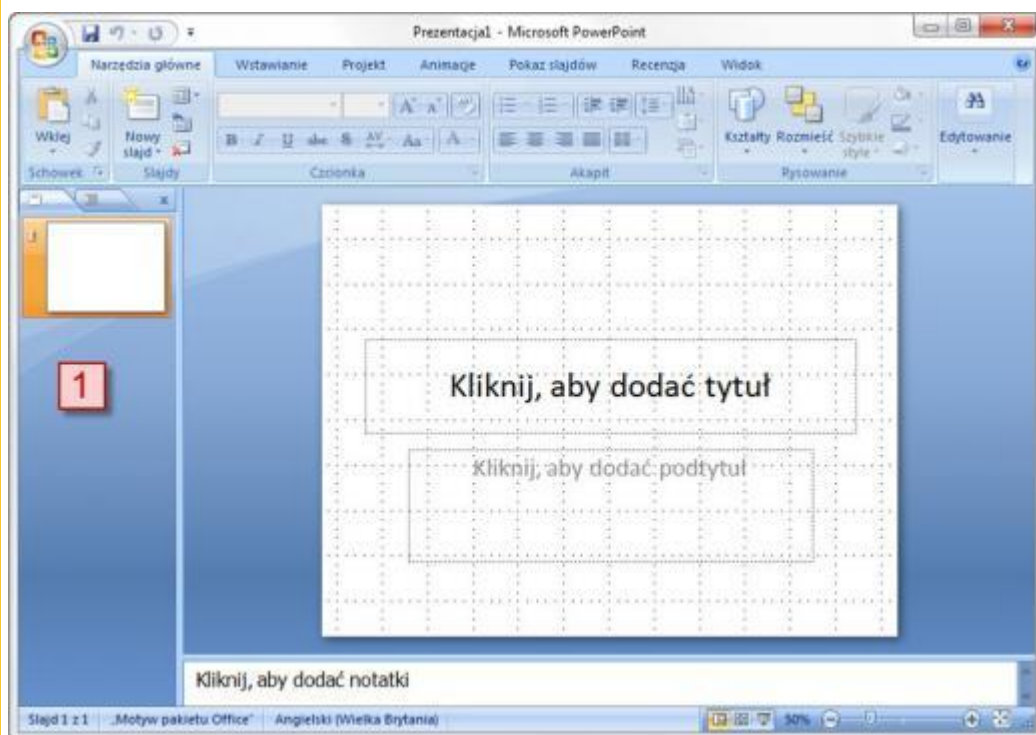
- **animacje** – ciekawym sposobem na uatrakcyjnienie naszej prezentacji jest zastosowanie animacji. Tu również musimy uważać, żeby nie przesadzić z ich ilością. To mogłoby źle wpłynąć na odbiór tego co chcemy przekazać innym w swojej pracy. Jednym z lepszych sposobów jest stosowanie powtarzających się, nieprzedłużających się animacji np. szybki lub bardzo szybki „Przylot z prawej strony” zastosowany dla wszystkich zdjęć, a „Przylot z lewej strony” zastosowany do wszystkich tekstów.

- **grafika i tekst** – w dobrych prezentacjach pojawia się nie tylko tekst. Zawsze milej ogląda się prezentację jeśli pojawiają się w niej jakieś grafiki: zdjęcia, wykresy czy choćby ClipArty. Na jednym slajdzie nie powinniśmy wstawiać zbyt dużo tekstu – mała czcionka nie zachęca do przyjmowania informacji.

- **źródła** – na koniec coś o czym często zapominamy podczas tworzenia prezentacji – źródła z których korzystaliśmy. Pamiętajmy, że jeśli korzystamy z czyjejś własności (tylko nam użyczonych): tekstów, zdjęć, animacji, muzyki, itd., to jesteśmy zobowiązani podać informację skąd je pobraliśmy. Zalecam jednak przed opublikowaniem pracy pod swoim nazwiskiem, upewnić się że mamy prawo z nich korzystać lub używać jedynie własnych zdjęć, grafik czy tekstów. W sieci można znaleźć banki zdjęć, również darmowych np. *flicker*. Jest

on dodatkowo wyposażony w wyszukiwarkę (<https://www.flickr.com/search/advanced/>), która potrafi m.in. wyszukiwać zdjęcia darmowe do użytku komercyjnego. Większość wyszukiwarek internetowych nie mówi nam nic o prawach autorskich znalezionej np. zdjęcia. Pamiętajmy, że jeśli używamy w pracach swoich autorskich tekstów, grafik itd. możemy być pewni, że nikt od nas w przyszłości nie zażąda odszkodowania za naruszenie praw autorskich, o satysfakcji ze swej trudniejszej pracy nie wspominając ;-)

Relacja z projektu Deutsch-Wagen-Tour

Ewa Radomska

Dnia 6 maja 2014 r. przybyła do nas samochodem Deutsch-Wagen-Tour lektorka Instytutu Goethego z Krakowa Pani Joanna Lay. To już kolejne odwiedziny w naszej szkole w ramach projektu Instytutu Goethego. W zajęciach uczestniczyły wszystkie klasy piąte. Skorzystaliśmy z pięknej pogody i lekcje odbyły się na boisku szkolnym. Pani lektorka stosując różnorodne zabawy i gry angażujące wszystkie zmysły, pokazała uczniom, że nauka języka niemieckiego może być lekka, łatwa i przyjemna. Wszyscy aktywnie brali udział w zajęciach.

Tydzień klasy – podsumowanie

Małgorzata Bartosik

„Tydzień klasy” to czas podejmowania i realizacji przez uczniów danej klasy ciekawych i wartościowych działań na rzecz innych. Działania te miały również rozbudzać uczniowskie inicjatywy, sprzyjać integracji zespołu klasowego i prezentacji danej klasy na forum szkoły.

Klasa 4c - **Kampania dotycząca niemarnowania jedzenia.**

Gazetka:

- informacje o krajach, w których brakuje jedzenia,
- przepisy na wykorzystanie produktów, które pozostały z posiłków,
- informacja o filmie zgłoszonym do konkursu.

Działania:

- Nakręcenie filmu nt. niemarnowania jedzenia i zgłoszenie go do konkursu organizowanego przez sieć TESCO.
- Zabawa – konkurs dla uczniów klas młodszych realizowany w szkolnej stołówce: każdy, kto zjadł pełny obiad dostawał przygotowaną karteczkę, a kto ubierał ich pięć – dostawał nagrodę.

Klasa 4d - **Odwiedzamy muzea**

Gazetka: informacje o wybranych muzeach.

Działania:

- Przygotowanie ulotek i informacji o muzeach w Kielcach i rozdanie ich uczniom naszej szkoły.
- Przygotowanie prezentacji dla klas IV-VI przedstawiającej muzea w naszym regionie i ciekawsze muzea w kraju, prezentacja została przedstawiona na lekcjach historii.
- Przygotowanie plansz przedstawiających najciekawsze muzea na świecie (można się zapoznać z nimi w sali historycznej).

Klasa 5a - **Dzień Europy. Dzień Unii Europejskiej.**

Gazetka: „Klasa 5a języki obce zna” – plakaty uczniów w języku angielskim i niemieckim przedstawiające ważne wydarzenia w życiu uczniów.

Działania:

- Konkurs dla uczniów klas 4a, 4b, 4c – rozwiązanie krzyżówki, w czym niezbędna była znajomość języka angielskiego.
- Lekcje języka angielskiego w klasach 1c i 2a przeprowadzone przez uczniów klasy 5a.

Klasa 5b - **Każdy może zostać harcerzem!**

Gazetka: prawo harcerskie, opisy drużyn i ich umundurowania, fotografie z harcerskich wydarzeń uczniów klasy 5b.

Działania:

- Prezentacja proporca harcerskiego 46 KDH oraz harcerskich mundurów.
- Przygotowanie emblematów harcerskich z napisem: „Czuwaj!”
- Propagowanie harcerskich integracyjnych zabaw w kręgu w ciągu całego tygodnia na lekcjach w klasach młodszych, w świetlicy szkolnej czy też zapraszając wszystkich chętnych do sali gimnastycznej podczas długich przerw.

Klasa 5c - **Zasady ortografii w języku polskim.**

Gazetka: Zasady ortografii w języku polskim.

Działania:

- Przygotowanie prezentacji na temat zasad ortografii w języku polskim.
- Zabawy ortograficzne zrealizowane wśród uczniów klas młodszych.
- Głośne czytanie w klasach młodszych bajki pt. „Dziewczynka z zapałkami”.
- Prezentowanie przyklejonych na ubraniach liter o trudnej pisowni.

Klasa 6a - **Wszyscy możemy pomagać – „Szlachetna paczka”**

Gazetka: Informacje o działalności charytatywnej uczniów ze szkolnego małego wolontariatu.

Działania:

- Nawiązanie współpracy z wolontariuszami ze sztabu „Szlachetnej paczki”.
- Rozpoznanie potrzeb wybranych rodzin.
- Przydział zadań dla poszczególnych klas – organizacja szkolnej zbiórki darów.
- Przygotowanie paczek z zebranymi darami, przewiezienie ich do sztabu „Szlachetnej paczki”.

Klasa 6b - **Spotkania z fauną i florą.**

Gazetka: prezentacja wybranych zwierząt i roślin – potrzebnych do realizacji zaplanowanych zajęć.

Działania:

- Cykl zajęć dla uczniów klas młodszych realizowanych w „zielonej klasie” w szkolnym ogrodzie.

Klasa 6c - **Znam i szanuję prawa dziecka.**

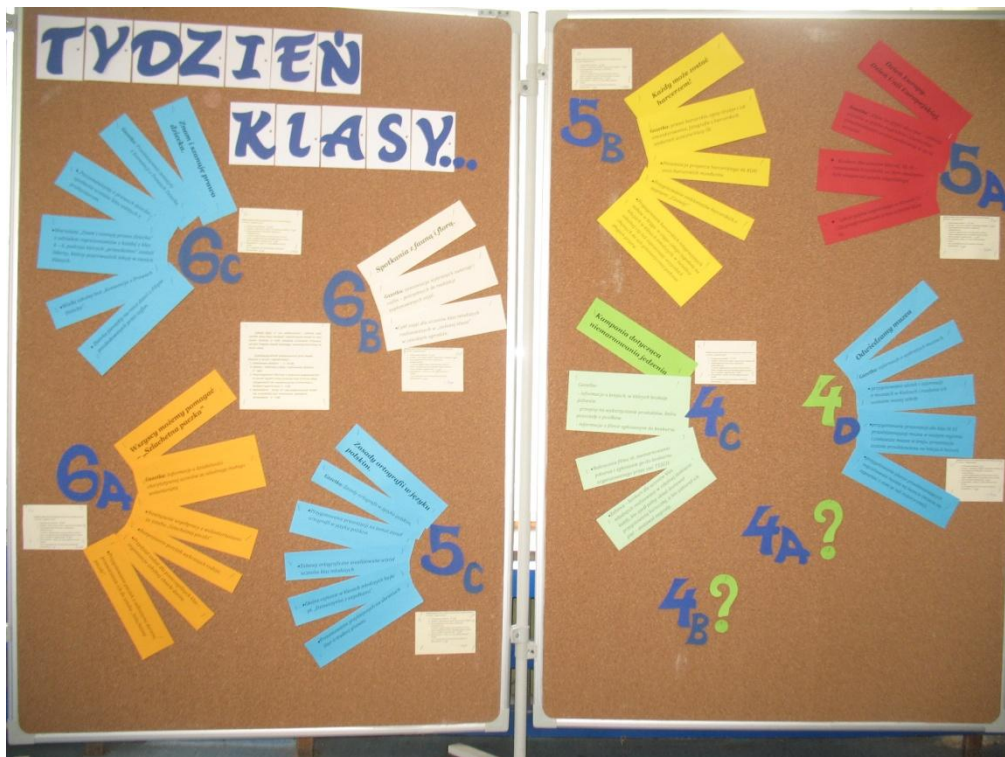
Gazetka: Przedstawienie tematyki z Konwencji o Prawach Dziecka.

Działania:

- Warsztaty „Znam i szanuję prawa dziecka” z udziałem reprezentantów z każdej z klas 4 – 6, podczas których „przeszkoleni” zostali liderzy, którzy poprowadzili lekcje w swoich klasach.
- Zbiórka pieniędzy na rzecz dzieci z Filipin poszkodowanych przez tajfun.
- „Porozmawiajmy o prawach dziecka...” spotkanie uczniów klas szóstych z prokuratorem.
- Wielki szkolny test „Konwencja o Prawach Dziecka”.

Kryteria oceny działań podejmowanych przez zespoły klasowe w ramach „Tygodnia klasy”:

1. Zrealizowane działanie 0 – 10 pkt
2. Gazetka – informacja o klasie i realizowanym działaniu 0 – 5 pkt
3. Rozpropagowanie informacji o działaniach podejmowanych w ramach Tygodnia klasy, promocja klasy na forum szkoły, zaangażowanie jak największej grupy uczniów klasy w działania Tygodnia klasy 0 – 5 pkt
4. Sprawozdanie – temat, cel i opis podejmowanych działań (np. w punktach) oraz terminowość przekazania sprawozdania 0 – 5 pkt

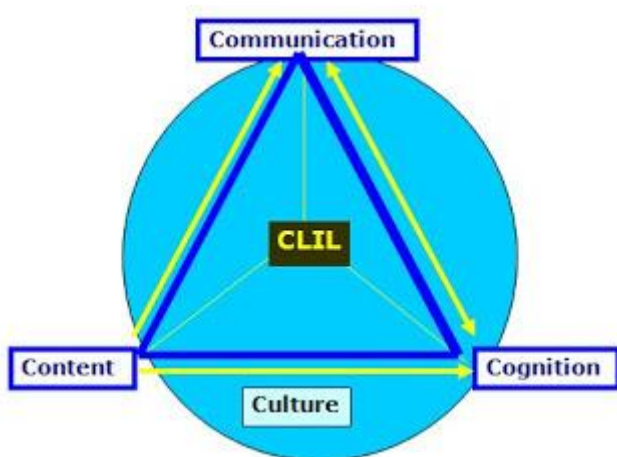
Zintegrowane kształcenie przedmiotowo-językowe metodą Web Quest oraz CLIL. Scenariusz lekcji języka angielskiego

Artur Kałuża

Od dawna w codziennej pracy szukamy nowych metod i sposobów nauczania czego efektem jest wdrażanie zintegrowanego nauczania języka i przedmiotu. Nasi uczniowie są gotowi na to aby wejść w nowy wymiar nauki języka stąd moja propozycja zagłębienia się w dwie powiązane ze sobą metody WebQuest i CLIL. Po krótko przypomnienie co te skróty oznaczają.

WebQuest (w wolnym tłumaczeniu "Poszukiwania w Sieci"), jest zorientowanym na uczniowskie badania formatem zajęć edukacyjnych, w którym wyjściowym źródłem informacji jest Internet. Uczniowie w oparciu o Sieć zgłębiają zadaną tematykę, starają się weryfikować jakość uzyskiwanej informacji (także w oparciu o źródła pozainternetowe). Pozyskane informacje i tworzone na ich podstawie struktury uczniowie gromadzą, redagują i przygotowują do prezentacji za pomocą elektronicznych narzędzi. Narzędziem może być serwis internetowy, program do prezentacji lub w ostateczności nawet zwykły edytor tekstowy z osadzonymi ilustracjami i linkami do źródeł.

CLIL -Ten angielski skrót rozszyfrowuje się jako Content and Language Integrated Learning. Prościej – jako zintegrowane nauczanie języka i przedmiotu. Jeszcze prościej – uczenie się jakiegokolwiek szkolnego przedmiotu w języku angielskim. W ostatnich latach CLIL stało się słowem–kluczem w edukacji w Europie i na świecie, właśnie z powodu wzrastającego zainteresowania takim nauczaniem. Pojawiło się kilka ważnych powodów dla wykorzystania angielskiego w zdobywaniu wiedzy w ogóle. Rodzice i szkolnictwo powszechnie obniżają wiek rozpoczęcia uczenia się języka obcego przez dzieci. Co więcej młodzież częściej osiąga dobrą znajomość angielskiego na długo przed szkołą średnią. Pamiętać należy również, że proces przechodzenia angielskiego w język międzynarodowy postrzegany jako pierwszy w karierze zawodowej nie słabnie. CLIL zapewnia lepsze przygotowanie do użycia angielskiego w późniejszych etapach edukacji i wielu zawodach poprzez skupienie na treści przedmiotów. Dwa wyraźnie określone cele CLIL oraz WebQuest to zdobywanie wiedzy o świecie i jednocześnie uczenie się języka co wzmacnia motywację, zainteresowanie, poczucie wartości i sukcesu. Poniżej przykładowy scenariusz łączący CLIL oraz WebQuest.

Tematem lekcji jest: Jakie atrakcje turystyczne regionu świętokrzyskiego polecilibyś/abyś do zobaczenia koledze/koleżance z zagranicy?

CZAS TRWANIA: 90 minut-dwie jednostki lekcyjne

CELE OGÓLNE:

Językowe:

- Uczestnik ćwiczy czas Past Simple, przyimki określające czas.
- Uczestnik utrwała nazwy miejsc historycznych.
- Uczestnik rozwija słownictwo związane z legendami regionu świętokrzyskiego.

Niejęzykowe:

- potrafi wymienić i wskazać na mapie miejsca, gdzie znajdują się najważniejsze polskie zabytki wpisane na Listę UNESCO;
- Uczestnik umie przedstawić najciekawsze zabytki regionu świętokrzyskiego;
- Uczestnik poznaje najciekawsze zabytki regionu świętokrzyskiego, ich symbole i historię

METODY PRACY:

- Komunikatywna
- Kognitywna
- Bezpośrednia

FORMY PRACY:

- praca z internetem, gry w parach i grupach, tworzenie mapy, praca na tablicy interaktywnej

ŚRODKI DYDAKTYCZNE: zdjęcia, mapa internetowa, zeszyt, karta pracy.

RODZAJE INTERAKCJI: G (praca w grupach), P (praca w parach), U (uczeń pracuje samodzielnie), N-U (nauczyciel pracuje z uczniem)

PRZEBIEG ZAJĘĆ:

Etap lekcji	CZYNNOŚCI NAUCZYCIELA	CZYNNOŚCI UCZNIWA	CZAS TRWANIA	ŚRODKI DYDAKTYCZNE
<p>1. Rozgrzewka</p>	<p>1. Nauczyciel prosi uczniów o zastanowienie się nad pytaniem:</p> <p>co ich przekona do zwiedzenia jakiegoś historycznego miejsca?</p> <p>2. Nauczyciel prosi uczniów o zastanowienie się nad pytaniem:</p> <p>czym charakteryzuje się zabytki będące na Liście UNESCO .</p>	<p>1. Dyskusja w parach</p> <p>2. Uczniowie pracują w grupach 3 osobowych i szukają w internecie miejsc, gdzie znajdują się najważniejsze polskie zabytki wpisane na Listę UNESCO i odpowiadają na pytanie jakie warunki musi spełnić takie miejsce.</p>	<p>3</p> <p>7/10</p>	
<p>2. Wprowadzenie nowego materiału</p>	<p>1. Nauczyciel podaje miejsca w woj. Świętokrzyskim i wymienia nazwiska historycznych osób, które były związane z tymi miejscami.</p>	<p>1. Uczniowie szukaj w Internecie informacji, które miejsce jest związane z daną osobą, następnie podchodzą do tablicy i łączy miejsca z</p>	<p>10/20</p>	

		osobami.		
	2. Nauczyciel dzieli klasę na tyle grup, ile było miejsc w poprzednim zadaniu i prosi uczniów o wyszukanie w internecie legendy w jaki sposób ich miejsce jest związane z daną osobą oraz zdobycie informacji, które przekonałyby inne grupy dlaczego to ich miejsce powinno być wpisane na Listę UNESCO. Nauczyciel prosi uczniów o stworzenie mini prezentacje ze zdjęć z danego miejsca.	2. Uczniowie szukają informacji w Internecie i tworzą mini prezentacje ze zdjęć z danego miejsca.	30/50	
	3. Nauczyciel prosi uczniów aby każda z grup przekonała dlaczego ich miejsce powinno być wpisane na listę UNESCO.	3. Uczniowie przekonują pozostałe grupy dlaczego ich miejsce powinno być wpisane na listę UNESCO.	20/70	
	4. Nauczyciel prosi uczniów aby zagłosowali w tajnym głosowaniu i wybrali miejsce, które miejsce	5. Uczniowie głosują.	2/72	

	powinno być wpisane na listę UNESCO.			
	5. Nauczyciel prezentuje kontur woj. Świętokrzyskiego i prosi uczniów aby umieścili podane wcześniej miejsca na mapie, oraz ustalili jaki symbol może reprezentować to miejsce.	5. Uczniowie szukają w Internecie informacji, następnie podchodzą do mapy i rysują symbol w miejscu gdzie znajduje się dany zabytek.	8/80	
3. Podsumowanie lekcji	7. Nauczyciel prosi uczniów aby napisali krótkiego maila do kolegi/koleżanki z zagranicy w którym polecają miejsca oraz wymieniają symbole reprezentujące dane miejsca. Następnie zapraszają do zwiedzenia tych miejsc i proponują że, chętnie oprowadzą i zaprezentują pełną historię tych miejsc.	7. Uczniowie piszą maila.	10/90	

Zespół redakcyjny:

Małgorzata Kulbabińska

Artur Kaluża

